

1. Павел, устремив взор на синедрион, сказал: мужи братия! я всю добрую совесть жил пред Богом до сего дня.

УПО: І вп'явся очима Павло на той синедрион і промовив: Мужі-браття, я аж по сьогоднішній день жив для Бога всім добрим сумлінням!

KJV: And Paul, earnestly beholding the council, said, Men and brethren, I have lived in all good conscience before God until this day.

2. Первосвященник же Анания стоявшим перед ним приказал бить его по устам.

УПО: Але первосвященик Ананій звелів тим, що стояли при ньому, щоб били його по устах.

KJV: And the high priest Ananias commanded them that stood by him to smite him on the mouth.

3. Тогда Павел сказал ему: Бог будет бить тебя, стена подбеленная! ты сидишь, чтобы судить по закону, и, вопреки закону, велишь бить меня.

УПО: Тоді промовив до нього Павло: Тебе битиме Бог, ти стіно побілена... Ти ж сидиш, щоб судити мене за Законом, наказуєш бити мене проти Закону?

KJV: Then said Paul unto him, God shall smite thee, thou whited wall: for sittest thou to judge me after the law, and commandest me to be smitten contrary to the law?

4. Предстоящие же сказали: первосвященника Божия поносишь?

УПО: А присутні сказали: То ти Божому первосвященикові лихословиш?

KJV: And they that stood by said, Revilest thou God's high priest?

5. Павел сказал: я не знал, братия, что он первосвященник; ибо написано: начальствующего в народе твоём не злословь.

УПО: І промовив Павло: Не знав я, брати, що то первосвященик. Бо написано: На начальника люду твого не лихослов.

KJV: Then said Paul, I wist not, brethren, that he was the high priest: for it is written, Thou shalt not speak evil of the ruler of thy people.

6. Узнав же Павел, что [тут] одна часть саддукеев, а другая фарисеев, возгласил в синедрионе: мужи братия! я фарисей, сын фарисея; за чаяние воскресения мертвых меня судят.

УПО: І Павло, спостерігши, що частина одна саддукеї, а друга фарисеї, покликнув у синедріоні: Мужі-браття, я фарисей, і син фарисея. За надію на воскресення мертвих мене судять!

KJV: But when Paul perceived that the one part were Sadducees, and the other Pharisees, he cried out in the council, Men and brethren, I am a Pharisee, the son of a Pharisee: of the hope and resurrection of the dead I am called in question.

7. Когда же он сказал это, произошла распря между фарисеями и саддукеями, и собрание разделилось.

УПО: Якже він це промовив, колотнеча постала поміж саддукеями та фарисеями, і розділилась юрба.

KJV: And when he had so said, there arose a dissension between the Pharisees and the Sadducees: and the multitude was divided.

8. Ибо саддукеи говорят, что нет воскресения, ни Ангела, ни духа; а фарисеи признают и то и другое.

УПО: Саддукеї бо твердять, що немає воскресення, ані Ангола, ані духа, фарисеї ж оце визнають.

KJV: For the Sadducees say that there is no resurrection, neither angel, nor spirit: but the Pharisees confess both.

9. Сделался большой крик; и, встав, книжники фарисейской стороны спорили, говоря: ничего худого мы не находим в этом человеке; если же дух или Ангел говорил ему, не будем противиться Богу.

УПО: І галас великий зчинився. А деякі книжники, із фарисейської групи, уставши, почали сперечатися, кажучи: У чоловікові цьому ми жадного лиха не знаходимо! А коли промовляв Дух до нього, чи Ангол, не противмося Богові.

KJV: And there arose a great cry: and the scribes that were of the Pharisees' part arose, and strove, saying, We find no evil in this man: but if a spirit or an angel hath spoken to him, let us not fight against God.

10. Но как раздор увеличился, то тысяченачальник, опасаясь, чтобы они не растерзали Павла, повелел воинам сойти взять его из среды их и отвести в крепость.

УПО: А коли колотнеча велика зчинилась, то тисяцький, боячись, щоб Павла не роздерли, звелів воякам увійти та забрати його з-поміж них, і відвести в фортецю.

KJV: And when there arose a great dissension, the chief captain, fearing lest Paul should have been pulled in pieces of them, commanded the soldiers to go down, and to take him by force from among them, and to bring him into the castle.

11. В следующую ночь Господь, явившись ему, сказал: дерзай, Павел; ибо, как ты свидетельствовал о Мне в Иерусалиме, так надлежит тебе свидетельствовать и в Риме.
УПО: А наступної ночі став Господь перед ним і промовив: Будь бадьорий! Бо як в Єрусалимі про Мене ти свідчив, так треба тобі свідкувати й у Римі!
KJV: And the night following the Lord stood by him, and said, Be of good cheer, Paul: for as thou hast testified of me in Jerusalem, so must thou bear witness also at Rome.

12. С наступлением дня некоторые Иудеи сделали умысел, и заклились не есть и не пить, доколе не убьют Павла.
УПО: А коли настав день, то дехто з юдеїв зібрались, та клятву склали, говорячи, що ні їсти, ні пити не будуть, аж доки Павла не заб'ють!
KJV: And when it was day, certain of the Jews banded together, and bound themselves under a curse, saying that they would neither eat nor drink till they had killed Paul.

13. Было же более сорока сделавших такое заклятие.
УПО: А тих, що закляття таке покладали, було більш сорока.
KJV: And they were more than forty which had made this conspiracy.

14. Они, придя к первосвященникам и старейшинам, сказали: мы клятвою заклились не есть ничего, пока не убьем Павла.
УПО: І вони приступили до первосвящеників та старших і сказали: Ми клятву склали нічого не їсти, аж поки заб'ємо Павла!
KJV: And they came to the chief priests and elders, and said, We have bound ourselves under a great curse, that we will eat nothing until we have slain Paul.

15. Итак ныне же вы с синедрионом дайте знать тысяченачальнику, чтобы он завтра вывел его к вам, как будто вы хотите точнее рассмотреть дело о нем; мы же, прежде нежели он приблизится, готовы убить его.
УПО: Отож разом із синедріоном передайте тисяцькому, щоб до вас він привів його, ніби хочете ви докладніш розізнати про нього. А ми, перше ніж він наблизиться, готові забити його...
KJV: Now therefore ye with the council signify to the chief captain that he bring him down unto you to morrow, as though ye would enquire something more perfectly concerning him: and we, or ever he come near, are ready to kill him.

16. Услышав о сем умысле, сын сестры Павловой пришел и, войдя в крепость, уведомил

Павла.

УПО: Як зачув же сестрінець Павлів про цю змову, то прибув, і ввійшов у фортецю, і Павла завідомив.

KJV: And when Paul's sister's son heard of their lying in wait, he went and entered into the castle, and told Paul.

17. Павел же, призвав одного из сотников, сказал: отведи этого юношу к тысяченачальнику, ибо он имеет нечто сказать ему.

УПО: Павло ж зараз покликав одного з сотників, та й сказав: Цього юнака запровадь до тисяцького, бо він має йому щось сказати.

KJV: Then Paul called one of the centurions unto him, and said, Bring this young man unto the chief captain: for he hath a certain thing to tell him.

18. Тот, взяв его, привел к тысяченачальнику и сказал: узник Павел, призвав меня, просил отвести к тебе этого юношу, который имеет нечто сказать тебе.

УПО: Той же взяв його, та й запровадив до тисяцького та сказав: Павло в'язень покликав мене, і просив запровадити до тебе цього юнака, що має тобі щось сказати.

KJV: So he took him, and brought him to the chief captain, and said, Paul the prisoner called me unto him, and prayed me to bring this young man unto thee, who hath something to say unto thee.

19. Тысяченачальник, взяв его за руку и отойдя с ним в сторону, спрашивал: что такое имеешь ты сказать мне?

УПО: І взяв тисяцький того за руку, і набік відвів і спитав: Що ти маєш звістити мені?

KJV: Then the chief captain took him by the hand, and went with him aside privately, and asked him, What is that thou hast to tell me?

20. Он отвечал, что Иудеи согласились просить тебя, чтобы ты завтра вывел Павла пред синедрион, как будто они хотят точнее исследовать дело о нем.

УПО: А той розповів: Змову склали юдеї, просити тебе, щоб ти вв'язав Павла припровадив, ніби хочуть вони докладніш розпізнати про нього.

KJV: And he said, The Jews have agreed to desire thee that thou wouldest bring down Paul to morrow into the council, as though they would enquire somewhat of him more perfectly.

21. Но ты не слушай их; ибо его подстерегают более сорока человек из них, которые заклились не есть и не пить, доколе не убьют его; и они теперь готовы, ожидая твоего

распоряжения.

УПО: Отож, не послухайся їх, бо чигає на нього їх більш сорока чоловіка, що клятву склали ні їсти, ні пити, аж доки його не заб'ють... І тепер он готові вони, і чекають твого приречення.

KJV: But do not thou yield unto them: for there lie in wait for him of them more than forty men, which have bound themselves with an oath, that they will neither eat nor drink till they have killed him: and now are they ready, looking for a promise from thee.

22. Тогда тысяченачальник отпустил юношу, сказав: никому не говори, что ты объявил мне это.

УПО: Тоді тисяцький відпустив юнака, наказавши йому не розповідати ані одному, що мені ти це виявив.

KJV: So the chief captain then let the young man depart, and charged him, See thou tell no man that thou hast shewed these things to me.

23. И, призвав двух сотников, сказал: приготовьте мне воинов [пеших] двести, конных семьдесят и стрелков двести, чтобы с третьего часа ночи шли в Кесарию.

УПО: І він закликав котрихсь двох із сотників, і наказа: Пришикуйте на третю годину вночі дві сотні вояків, щоб іти до Кесарії, і кіннотчиків сімдесят, та дві сотні стрільців.

KJV: And he called unto him two centurions, saying, Make ready two hundred soldiers to go to Caesarea, and horsemen threescore and ten, and spearmen two hundred, at the third hour of the night;

24. Приготовьте также ослов, чтобы, посадив Павла, препроводить его к правителю Феликсу.

УПО: Приготуйте також в'ючаків і Павла посадить, і здоровим його проведіть до намісника Фелікса.

KJV: And provide them beasts, that they may set Paul on, and bring him safe unto Felix the governor.

25. Написал и письмо следующего содержания:

УПО: І листа написав він такого ось змісту:

KJV: And he wrote a letter after this manner:

26. `Клавдий Лисий достопочтенному правителю Феликсу--радоваться.

УПО: Клавдій Лисій намісникові вседостойному Феліксові поздоровлення!

KJV: Claudius Lysias unto the most excellent governor Felix sendeth greeting.

27. Сего человека Иудеи схватили и готовы были убить; я, придя с воинами, отнял его, узнав, что он Римский гражданин.

УПО: Цього мужа, що його юдеї схопили були та хотіли забити, урятувала я, із вояками прийшовши, довідавшись, що він римлянин.

KJV: This man was taken of the Jews, and should have been killed of them: then came I with an army, and rescued him, having understood that he was a Roman.

28. Потом, желая узнать, в чем обвиняли его, привел его в синедрион их

УПО: І хотів я довідатися про причину, що за неї його оскаржали, та й привів був його до їхнього синедріону.

KJV: And when I would have known the cause wherefore they accused him, I brought him forth into their council:

29. и нашел, что его обвиняют в спорных мнениях, касающихся закона их, но что нет в нем никакой вины, достойной смерти или оков.

УПО: Я знайшов, що його винуватять у спірних речах їхнього Закону, і що провини не має він жадної, вартої смерті або ланцюгів.

KJV: Whom I perceived to be accused of questions of their law, but to have nothing laid to his charge worthy of death or of bonds.

30. А как до меня дошло, что Иудеи злоумышляют на этого человека, то я немедленно послал его к тебе, приказав и обвинителям говорить на него перед тобою. Будь здоров`.

УПО: Як донесли ж мені про ту змову, що юдеї вчинили на мужа цього, я зараз до тебе його відіслав, наказавши також позивальникам, щоб перед тобою сказали, що мають на нього. Будь здоровий!

KJV: And when it was told me how that the Jews laid wait for the man, I sent straightway to thee, and gave commandment to his accusers also to say before thee what they had against him. Farewell.

31. Итак воины, по [данному] им приказанию, взял Павла, повели ночью в Антипатриду.

УПО: Отож вояки, як наказано їм, забрали Павла, і вночі попроварили в Антипатриду.

KJV: Then the soldiers, as it was commanded them, took Paul, and brought him by night to Antipatris.

32. А на другой день, предоставив конным идти с ним, возвратились в крепость.
УПО: А другого дня, полишивши кіннотчиків, щоб ішли з ним, у фортецю вони повернулись.

KJV: On the morrow they left the horsemen to go with him, and returned to the castle:

33. А те, придя в Кесарию и отдав письмо правителю, представили ему и Павла.

УПО: А ті прибули в Кесарію, і, листа передавши намісникові, поставили також Павла перед ним.

KJV: Who, when they came to Caesarea and delivered the epistle to the governor, presented Paul also before him.

34. Правитель, прочитав письмо, спросил, из какой он области, и, узнав, что из Киликии, сказал:

УПО: Намісник листа прочитав і спитав, із якого він краю. А довідавшись, що з Кілікії, промовив:

KJV: And when the governor had read the letter, he asked of what province he was. And when he understood that he was of Cilicia;

35. я выслушаю тебя, когда явятся твои обвинители. И повелел ему быть под стражею в Иродовой претории.

УПО: Я тебе переслухаю, як прийдуть і твої позивальники. І звелів стерегти його в Іродовому преторії.

KJV: I will hear thee, said he, when thine accusers are also come. And he commanded him to be kept in Herod's judgment hall.